

JUUBILARID

LINDA VISBERG

75

Linda Visberg sündis 4. aprillil 1926. aastal Venemaal Saaraatovi oblastis Baltika külas, kuhu tema isa oli emigreerunud. Peale kolmekümneaastast Eestist eemalviibimist otsustas ta 1948. aastal koos perekonnaga Tartusse tagasi pöörduda. Linda lõpetas keskkooli 1947. aastal ja astus hiljem kaugõppe teel Tartu Riiklikku Ülikooli vene filoloogiat õppima.

Esimeseks töökohaks Tartus sai Peipsi Laevandus, kuhu ta masinakirjutajana 1949. aastal tööle asus. Veel samal aastal vahetas ta kohta ja alates 1. septembrist hakkas töötama laborandina ülikooli vene keele kateedris.

Pikaajalise tööstaaži saavutas Linda Visberg ülikooli raamatukogus, kus ta töötas alates 1. septembrist 1950 kuni aprillini 1986. Ühe aasta jooksul inventeeris ta komplekteerimisosakonnas raamatuid, sellele järgnes lugejate teenindamine kojulaenutuses kuni pensionile siirdumiseni.

Lindat võib iseloomustada kui korrektset ja lugejasõbralikku teenindajat, kes oli kolleegidele eeskujuks. Hea eesti ja vene keele valdajana tõlkis ta raamatukogu tööplaan ja aruandeid vene keelde ning kirjutas neid masinal ümber. Ta abistas meeeldi tõlkimisel ka lugejaid.

Suurt hoolt ja armastust nõudis Linda elus perekond. Koos abikaasa Georgiga on üles kasvatatud poeg ja tütar. Samuti hindavad neli lapselast vanaema hellust. Pensionipõlve aitavad sisustada mitmed hobid. Ta on usin käsitöömeister ja aiapidaja. Kolleegide hulgas on tuntud tema käsitöö näitused. Õnne ja tervist!

Kaljo Lepik

LUDMILLA EEBER

60

Ludmilla Eeber (a-ni 1995 Fjodorova) sündis 7. aprillil 1941. aastal teenistujate perekonnas Leningradi oblastis Volossovo alevis. Volossovo rajoon oli kuni II maailmasõjani üks eestlastega asustatud aladest Venemaal.

Ludmilla emapoolsed, Järvamaalt pärit vanavanemad olid 19. sajandi agraarväljarände ajal siirdunud Peterburi kubermangu Tsarskoje Selo maakonda. Vanaisa Mart Eberi sooviks oli jõuda Jenissei jõe äärde viljakatele põllumaadele. 1904. aastal puhkenud Vene-Jaapani sõja tõttu tuli sellest mõttest loobuda: edasiränne ida suunas, sõjakoldele vastu oli keelatud.

Ludmilla varane lapsepõlv langes II maailmasõja karmi aega. 1943. aasta sügisel deporteeriti tema ema koos lastega — Ludmilla oli siis

kaheaastane ja õde neljane — sakslaste poolt Eestisse. Mälestusi sünnikohast ei jõudnudki tekkida. Ludmilla isa oli vene rahvusest, kuid vene keelt õppis Ludmilla rääkima hiljem, alles siis, kui isa oli sõjast perekonna juurde tagasi pöördunud.

Nende esimeses kodus Eestis, Virumaal, puudusid raamatud. Need oldi sunnitud sünnikohta maha jätma. Seda puudust asus kõrvaldama õde. Liisi, nii kutsuti õde kodus ja tuttavate seas, oli väga hea joonistaja ning tegi ise Ludmillale esimese piltidega lasteraamatu. Esimene kauplusest ostetud raamat oli A. H. Tammsaare *Põrgupõhja uue Vanapagana* 1949. aasta trükk. See oli tookord Väike-Maarja kauplusesse just müügile tulnud ning oli trükiõhnlane.

Kooliteed alustas Ludmilla 1949. aastal Raeküla algkoolis Virumaal, seejärel õppis Tamsalu 7-kl. koolis, aga keskkooli lõpetas 1960. aastal Valgamaal Pukas. Pärast keskkooli lõpetamist töötas ta sanitarina kohalikus haiglas. Aastatel 1963–1968 õppis Ludmilla statsionaarselt Tartu Riiklikus Ülikoolis romaani-germaani filoloogia osakonnas inglise keelt. Lisaks põhiõpingutele täiendas ta oma teadmisi ülikooli kunstikabinetis ning omandas kunstnik-dekoraatori ühiskondliku eriala. Ülikoolist suunati Ludmilla sel ajal veel inglise keele kallakuga Rakvere Internaatkooli õpetajaks. Edasi järgnes töö kasvatajana Hellenurme lastekodus Valgamaal.

1971. aasta 1. septembril asus Ludmilla tööle ülikooli raamatukogusse. Ta oli kolmas töötaja komplekteerimisosakonnas, kelle ülesandeks sai väljaannete vahetamine välisriikidega. Tööjõu juurdetulek võimaldas välisvahetuse mahtu laiendada: 1970. aastatest said alguse paljud koostöösuhted USA raamatukogudega. 1980. aastatesse kuuluvad enesetäiendamine Moskvas ja esinemised ettekannetega, nagu 1981. aastal Moskvas üleliidulisel välisvahetusealasel teaduslikul nõupidamisel. *Некоторые показатели экономики обмена между Научной библиотекой Тартуского государственного университета и библиотеками Соединённых Штатов Америки* äratas kuulajates huvi ning tehti ettepanek töö paljundada kõigi nõupidamisest osavõtjate tarbeks. Esimesel erialapäeval uues raamatukoguhoones 1982. aastal kandis Ludmilla ette selle töö uue, täiendatud variandi eestikeelsena. 1986. aastal toimus raamatukogu 10. teaduskonverents, kuhu oli kutsutud külalisi ka väljastpoolt vabariiki. Selle konverentsi ettekande teesid *Книгообмен с США и его значение в обслуживании читателей НБ ТГУ* ilmusid samuti vene keeles, et ettekanne oleks mõistetav väliskülastele. Vahetussuhete ökonomika näitajate väljatoomiseks töötas Ludmilla iseseisvalt välja täiesti uue uurimismetoodika. Esimestes töödes vaadeldi üksnes vahetuse majanduslikke külgi. Viimases uurimuses oli rõhuasetus vahetusel vaadatuna lugejateeninduse seisukohalt, kuid ka siin tuli kasutada eelmistes töödes välja toodud majanduslikke näitajaid.

Raamatukogus töötamise algaastatel tuli Ludmillal tegelda kõigi välisriikide vahetuspunktidega. Hiljem, uute töötajate juurdetulekul, kujunes välja tööjaotus. Ludmilla Eeber tegeleb praegu Põhja- ja Lõuna-Ameerika, Aasia (v.a. Hiina ja Jaapan), Austraalia ja Madalmaade raamatukogude ja teadusasutustega väljaannete vahetuse ja abiprogrammide alal. Oma 30 tööaastaga on ta üks staažikamaid välisvahetuse spetsialiste Eesti raamatukogudes.

Kolleegid